

Nr 438

Av herr **Bengtson m. fl.**, angående utnyttjandet av televisionens sändningsmöjligheter.

(Lika lydande med motion nr 523 i Andra kammaren)

Den allmänt omvittnade snabba utvecklingen av den svenska televisionen har starkt påverkat vår livsstil. Televisionen som nytt kommunikationsmedel i samhället har inneburit, att en betydligt närmare kontakt uppnåtts mellan individer i stad, på landsbygd och enheter av olika slag.

Den tekniska utvecklingen på televisionens område har också gått snabbt framåt, och enligt den senaste internationella konferensen i Stockholm 1961 finns nu möjligheter för ytterligare tre programkanaler i Sverige. Dessa måste innebära en nationell tillgång av stora mått för landet, varför en ytterst stor och viktig fråga är hur dessa skall utnyttjas.

Näringslivet, liksom åtskilliga organisationer, har härvid dokumenterat sitt intresse för TV-reklam i olika former. Även inom undervisningen har TV som undervisningsmedium ivriga förespråkare.

Utvecklingen i andra betydande industriländer i världen har visat, att televisionen fått en större och vidare användning där än i vårt land. Bl. a. fortgår till synes framgångsrika försök att införa s. k. pay-television. Detta system syftar till att genom olika tekniska hjälpmedel låta den enskilde televisionsmottagarägaren betala extra för program av särskilt hög kvalitet, t. ex. samma filmer som går på premiärbiograferna.

Med anledning av televisionens nuvarande större roll i samhället jämfört med vad som kunde förutses vid riksdagens beslut i frågan år 1956 samt framtida troligtvis ändå vidare betydelse hemställes,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om tillsättande av en utredningskommitté snarast möjligt i syfte att allsidigt undersöka hur de framtida tillgängliga sändningskanalerna respektive sändningstiderna i TV lämpligen bör användas.

Stockholm den 26 januari 1962

Torsten Bengtson

Torsten Andersson

Nils Theodor Larsson
Hammarby